

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา
กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

Strategic Leadership of Local Government Leaders Case Study Mr.Samran Yangsila
Headman of Phrom Sawan Sub-district Phon Thong District
Roi Et Province

ภัทรภรณ์ มโนธรรม¹, พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์^{2*}, ธรรมรัตน์ สินธุเดช³, วรฉัตร วรวิวัฒน์⁴,
วุฒิชัย ตาลเพชร⁵ และอภิรักษ์ ทะสุนทร⁶

Phattarapon Manotam¹, Pongsawut Rachjun^{2*}, Thammarat Sindhudet³, Warachut Wariwun⁴,
Wutthichai Talphet⁵ and Apinan Thasunthorn⁶

^{1,2*,3,4,5}อาจารย์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

⁶อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

^{1,2*,3,4,5}Lecturer from the Faculty of Law and Politics Roi Et Rajabhat University

⁶Lecturer from the Faculty of Humanities and Social Sciences Phetchabun Rajabhat University

*Corresponding Author Email: Pongsawut007@outlook.com

Received: 22 October 2025 Revised: 17 November 2025 Accepted: 24 November 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด 2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด และ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 6 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น จำนวน 26 คน ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารวรรณกรรม และแบบสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์แบบเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้นำมีความมั่นใจในตนเอง กล้าตัดสินใจไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมีความเด็ดขาด 2) ประเด็นปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในบางสถานการณ์ ผู้นำตัดสินใจได้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของชาวบ้าน ไม่มีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ และ 3) ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้นำควรจะมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจและความน่าเชื่อถือจากผู้ที่บังคับบัญชาและประชาชน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, เชิงกลยุทธ์, การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research consists purposes were 1. to examine the strategic leadership of a local administrative leader Mr.Samran Yangsila, Subdistrict Headman (Kamnan) of Phromsawan Sub-district Phon Thong District Roi Et Province 2. to analyze the problems and obstacles related to strategic leadership of local leaders in this case study and 3. to propose guidelines for solving problems and overcoming obstacles in the strategic leadership of local administrative leaders based on this case. This research is a qualitative study The research instrument was in-depth interviews. The key informants consisted of six groups totaling 26 participants, selected through purposive sampling. The data collected from documentary sources and interviews were analyzed using content analysis. The research findings revealed that 1) regarding the issue of strategic leadership of local administrative leaders, the leader demonstrated strong self-confidence, the courage to make decisions in various situations, broad vision, and decisiveness 2) Regarding the problems and obstacles in strategic leadership, it was found that in some situations the leader's decisions did not align with the opinions of local residents, and the leader lacked roles and authority in allocating resources within the area of responsibility and 3) Regarding guidelines for solving problems and overcoming obstacles in strategic leadership, it was found that the leader should maintain a good personality and professional demeanor, which are essential for building trust and credibility among subordinates and the public.

Keywords: Leadership, Strategy, Local Government

บทนำ

ผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์กรทั้งนี้เพราะผู้นำมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผนสั่งการดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ปัญหาที่ผู้นำไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลคนเดียวหรือเหมือนกันหากพิจารณาจากคุณลักษณะประการหนึ่งคือ ผู้บริหารจะเกี่ยวข้องกับการบริหารงานเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นงานประจำและมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้อง ความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้บรรลุจุดหมายขององค์กรได้ดี ขณะที่ผู้นำจะมุ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรมในทิศทางที่ถูกต้อง ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถจึงให้ปฏิบัติเกิดแรงบันดาลใจใช้ความสามารถพิเศษได้อย่างเต็มที่ (เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556, น.3-4) ซึ่งผู้นำเป็นศูนย์กลางของกระบวนการกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่ม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง มีบุคลิกภาพ ความสามารถเหนือบุคคลทั่วไป สามารถชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตามที่ต้องการได้ ใช้อิทธิพลหรือกระบวนการใช้อิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้เขามีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการ

ปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมองปัญหา และเผชิญกับสถานการณ์เก่า ๆ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ มีการให้กำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา (Stogdill, R. W, 1974, p.7-15)

กลยุทธ์เป็นรูปแบบการตัดสินใจที่มีเหตุผลชัดเจนและรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้าเป็นหนึ่งเดียวซึ่งเปรียบเสมือนแผนการดำเนินงานที่สำคัญเพื่อจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาวการสร้างหรือพัฒนาวิธีการในทางปฏิบัติ ตลอดจนการระดมและจัดสรรทรัพยากรขององค์กรธุรกิจซึ่งองค์การใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานในระยะยาวและใช้เพื่อเป็นแนวทางการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและทำให้กิจการได้เปรียบในการแข่งขันซึ่งการบริหารกลยุทธ์เป็นศิลป์และศาสตร์ของการกำหนดกลยุทธ์การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและการประเมินกลยุทธ์เกี่ยวกับความสามารถเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ (พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต (มาตร์ไพจิตร), 2561) ซึ่งการวางแผนกลยุทธ์เป็นการวางแผนอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาวกลยุทธ์ขององค์การที่สามารถทำได้หลายอย่าง เช่น กลยุทธ์ทางด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านการวิจัย และ พัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางแท้จริงแล้วกลยุทธ์คือผลสุดท้ายของการวางแผนเชิงกลยุทธ์แม้ว่าองค์กรใหญ่ ๆ มีการพัฒนากลยุทธ์มากกว่าองค์กรเล็ก ๆ แต่ทุก ๆ องค์กรต่างก็มีกลยุทธ์ที่แตกต่างกัน (มลธิดา อุบลรัตน์, 2566, น.102)

นายสำราญ ยางศิลา เป็นผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ดำรงตำแหน่งกำนันของตำบลพรมสวรรค์ เป็นคนในชุมชนที่ทำหน้าที่เหมือนผู้ใหญ่บ้านแต่เป็นผู้มีระดับตำบลซึ่งทำหน้าที่ดูแลผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และทำงานร่วมกับนายอำเภอเพื่อดูแลสาธารณประโยชน์ในตำบลของตัวเอง โดยกำนันมีหน้าที่นำนโยบายของรัฐบาลมาใช้กับคนในชุมชน รวมถึงเป็นตัวแทนของท้องถิ่น นำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ติดต่อกับราชการ เพื่อประโยชน์ของคนในชุมชนโดยมักจะเป็นเรื่องความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ดังนั้น ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการวางแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการทำงานของการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์การ ผู้นำต้องมีความรับผิดชอบ มีความมั่นใจ มีเหตุผล กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่ประสงค์ไว้และที่สำคัญที่สุดต้องเป็นที่ยำเกรง มีอำนาจในการสั่งการและควบคุมให้ผู้นับตามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ตามได้ เพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นคือการปกครองในตำบลและหมู่บ้านเป็นการปกครองที่มีความใกล้ชิดกับราษฎรมากที่สุด ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายและแนวนโยบายของรัฐเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในการเป็นผู้ประสานงานระหว่างราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหากรณีต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่เป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมและจัดการระงับปัญหาความขัดแย้งในท้องถิ่น และยังมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐตัวแทนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ ความเดือดร้อนของราษฎร เพื่อนำเสนอต่อส่วนราชการ จากประเด็นที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดราชบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

การบทวนวรรณกรรม

โดย Nahavandi, A. (2000, p.208) ได้กล่าวถึง กระบวนการที่ผู้นำเชิงกลยุทธ์ใช้เพื่อทำให้เกิดผลกระทบ และมีอิทธิพลต่อองค์กร จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในฐานที่เป็นบุคคลสำคัญที่ต้องตัดสินใจและเป็นผู้กำหนดแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ในการทำให้กลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติผู้นำระดับสูงสามารถใช้อิทธิพลในรูปแบบและวิธีต่าง ๆ ที่มีผลต่อองค์กร มี 4 ด้าน ดังนี้

1. กระบวนการตัดสินใจโดยตรง คือ การตัดสินใจโดยตรงที่เกี่ยวกับด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมและกลยุทธ์และรวมไปถึงการตัดสินใจที่จะใช้โครงสร้างใหม่หรือการปรับปรุงโครงสร้างที่มีอยู่เดิม ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่เป็นทางการระหว่างพนักงานขององค์กร ถือเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้นำระดับสูง โดยผู้นำอาจใช้วิธีเข้าไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การเองโดยตรงหรือมอบนโยบายแนวคิดข้อมูล

2. กระบวนการจัดสรรทรัพยากรและการควบคุมด้วยระบบการให้รางวัล คือ ผู้นำสูงสุด คือ ผู้ตัดสินใจสุดท้ายที่จะเห็นชอบในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่พนักงานขององค์กร ดังนั้น การสนับสนุนทรัพยากรเฉพาะที่เกี่ยวกับด้านนวัตกรรม กลยุทธ์และโครงสร้างขององค์กรเป็นกรณีพิเศษ จะก่อให้เกิดผลเชิงบวก แต่ถ้าขาดการสนับสนุนก็จะเกิดผลทางลบได้เช่นกัน ระบบการให้รางวัลตอบแทนความดีความชอบไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ตาม เป็นประเด็นที่มีความสำคัญที่ทรงพลังต่อผลกระทบด้านวัฒนธรรมองค์การและต่อพฤติกรรมของสมาชิกองค์การ จะใช้การให้รางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่องค์กร

3. กระบวนการกำหนดปทัสถานและการทำแบบตัวอย่าง คือ การทำแบบตัวอย่างของพฤติกรรมและการกำหนดปทัสถานและมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับองค์กรนั้นถือเป็นมาตรการทางอ้อมของผู้นำที่มีผลกระทบต่อองค์กร โดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างพฤติกรรมและการทำแบบอย่างพฤติกรรม ด้านจริยธรรมแก่ผู้อื่น เป็นการสร้างความศรัทธา ความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้นำที่มีผลต่อผู้บริหารระดับล่างและพนักงานในองค์การ

4. กระบวนการด้านการตัดสินใจโดยตรง คือ การจัดสรรทรัพยากรและการควบคุมด้วยระบบการให้รางวัล การกำหนดปทัสถานและการทำแบบตัวอย่างเป็นวิธีการสำคัญที่ผู้นำใช้เพื่อให้มีผลกระทบต่อองค์กรด้วยกระบวนการดังกล่าวเหล่านี้ผู้นำสามารถสร้างองค์การให้มีลักษณะที่สะท้อนถึงแบบและจุดเน้นของตน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ 1) กำนัน 2) ผู้ใหญ่บ้าน 3) สารวัตรกำนัน 4) ประชาชน 5) รักษาการปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และ 6) ปลัดอำเภอ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย 1) กำนัน จำนวน 1 คน 2) ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 10 คน 3) สารวัตรกำนัน จำนวน 2 คน 4) ประชาชน จำนวน 11 คน 5) รักษาการปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน และ 6) ปลัดอำเภอ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 26 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ (Interview) โดยมีกรอบตามประเด็นที่ทำการศึกษาซึ่งทำการสังเคราะห์จากกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ภายใต้ประเด็นของการศึกษาวิจัยคือ 1) ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ประเด็นปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย และการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการตัดสินใจโดยตรง” ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตัดสินใจโดยตรง พบว่า ผู้นำจะมีความรับผิดชอบและมีความเสียสละ สุจริต มีความเชื่อมั่นกล้าคิดกล้าที่จะตัดสินใจ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความเด็ดขาด แต่ในขณะเดียวกันก็มีความยืดหยุ่นเช่นกันมีความยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความยินดีที่จะทุ่มเทการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับ ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตัดสินใจ การจัดการ การแก้ไขปัญหา การวางแผนการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมให้ได้มากที่สุดและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ

ข้อสัต์ยสุจริตและจริงใจต่อชาวบ้านมีการแสดงออกอย่างเปิดเผย แสดงออกถึงความริสุทธ์และความโปร่งใส ผู้นำเป็นผู้ที่ตัดสินใจในการจะทำภารกิจใด ๆ ด้วยเหตุและผลมีความเป็นไปได้อันจะสำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของชาวบ้านที่มีต่อผู้นำด้วย

1.2 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” พบว่า ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรมากนัก ส่วนมากจะมีหน้าที่ในการคอยดูแล รักษาทรัพยากรและจัดสรรทรัพยากรให้แก่ชุมชนของตนเท่านั้น โดยหลักแล้วในการจัดสรรทรัพยากรองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ในส่วนที่ผู้นำมีส่วนรับผิดชอบในการจัดสรรทรัพยากรจะมีการประชุมกันประจำทุกเดือน เพื่อปรึกษา และเสนอปัญหาที่พบ และวางแผนเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรร่วมกับผู้นำและหน่วยงานส่วนอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ มีการประเมินงบประมาณและจัดสรรทรัพยากรให้มีความเหมาะสมให้แก่แต่ละชุมชนให้ได้มากที่สุด

1.3 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” พบว่า ผู้นำมีการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้ชาวบ้านตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและชุมชน ใช้หลักประชาธิปไตยในการทำงาน และจะมีการให้รางวัลแก่ชุมชนหรือบุคคลที่มีความดีความชอบให้เป็นแบบอย่างให้แก่ชาวบ้านได้ปฏิบัติตามและเป็นขวัญกำลังใจในการทำมาดีต่อไป และผู้นำที่มีคุณสมบัติที่เป็นผู้ฟังที่ดี แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส มีคุณธรรม จริยธรรม และมีทักษะในการสื่อสารที่ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นที่จะส่ง ผลกระทบในด้านใดด้านหนึ่งต่อชุมชน เพื่อให้ผู้นำสามารถนำไปปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งในรอบปีงบประมาณแต่ละปี จะมีการพิจารณาอบรมรางวัลให้แก่ผู้นำที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ซึ่งจะพิจารณาให้กับผู้นำที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมมากที่สุดที่ได้รับรางวัลนั้น ก็คือการขึ้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งให้แก่ผู้ที่มีความดีความชอบหรือการมอบเกียรติบัตร

1.4 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” พบว่า ผู้นำเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและทำตนเป็นประโยชน์เพื่อชุมชน มีความกล้าในการตัดสินใจว่าจะจะเป็นสถานการณ์เร่งด่วนแค่ไหน เป็นผู้ที่มีไหวพริบในการคาดการณ์ถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นที่จะส่งผลกระทบต่อชาวบ้านเพื่อรับหาแนวทางแก้ไขปัญหา ผู้นำสามารถวางแผนและบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสมแก่สถานที่ต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับ เป็นผู้ที่มีกาลเทศะ กิริยามารยาทที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสถานที่ ซึ่งการที่ผู้นำมีคุณสมบัติเหล่านี้ถือว่าเป็นผู้ที่สามารถเป็นแบบตัวอย่างให้กับผู้นำคนอื่นและชาวบ้านได้เป็นอย่างดี เนื่องจากคุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่สามารถใช้ได้กับหลาย ๆ สถานที่ทำงาน ไม่เพียงแต่เป็นคุณสมบัติของผู้นำเท่านั้นแต่ในสถานที่ทำงานต่าง ๆ นั้นต่างก็ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติเหล่านี้มาร่วมงานด้วยกัน

2. ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

2.1 ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการตัดสินใจโดยตรง” ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการตัดสินใจโดยตรง” พบว่า ผู้นำบางครั้งก็ตัดสินใจได้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของชาวบ้านหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำให้เกิดความไม่พอใจ ในบางครั้งผู้นำยังขาดความมั่นใจในความสามารถของตนอยู่บ้าง มีความลังเลในการตัดสินใจในบางครั้ง ชาวบ้านขาดความเชื่อความศรัทธาต่อผู้นำ เนื่องจากผู้นำมีอายุที่น้อยกว่าชาวบ้านในหมู่บ้านอยู่หลายคนและขาดความเข้าใจในบางเรื่องและประสบการณ์ยังน้อยในการทำงานเป็นผู้นำ

2.2 ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” พบว่า ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ค่อยมีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรของตำบลในพื้นที่ตนรับผิดชอบ เพียงแต่ มีแค่หน้าที่ในการบริหารจัดการดูแลรักษาทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรรมาแล้วและเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง ในการแก้ไขปัญหาของทรัพยากรที่ได้จัดสรรมาแล้วเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่มีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่ชาวบ้านในเขตตำบลนั้น คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรรทรัพยากรทั้งหมดให้แก่ชาวบ้านในแต่ละชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบให้ได้เหมาะสม ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องจำนวนความต้องการของชาวบ้านนั้นมามาก ขณะที่จำนวนทรัพยากรและงบประมาณมีจำนวนจำกัด

2.3 ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีผลงานและความประพฤติที่ดีก็จะได้รับรางวัลที่ถือว่าเป็นค่าตอบแทนความดีความชอบที่ตั้งใจและทุ่มเททำงานเพื่อส่วนรวมทั้งปี ซึ่งมีอยู่จำนวนมากที่มีผลงานที่ดีและมีประพฤติดี แต่งบประมาณของแต่ละปีนั้นมีจำนวนจำกัด จึงทำให้ ไม่สามารถแจกจ่ายรางวัลให้แก่ผู้ที่มีความดีความชอบได้ทั้งหมด จำเป็นจะต้องเลือกเพียงบางคนที่จะได้รับรางวัลนั้น ๆ ซึ่งรางวัลนั้นคือการขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่งให้แก่ผู้ที่มีความดีความชอบ และรางวัลของชาวบ้านในบางกรณีหรือบางกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจ

2.4 ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” พบว่า ในบางครั้งผู้นำก็ทำกิจวิธ วาจาที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ทำให้ชาวบ้านบางคนไม่พอใจในจุดนั้นและการแต่งกายของผู้นำที่ในบางครั้งแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ อีกทั้งในบางครั้งก็ขาดประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาในบางเรื่อง จึงทำให้ไม่สามารถคาดการณ์สถานการณ์เพื่อที่จะวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้โดยเร็วเกิดความล่าช้าในการแก้ไขปัญหา บางครั้งก็บริหารจัดการบางอย่างได้ไม่สนองความต้องการของชาวบ้านบางคนหรือบางกลุ่ม

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรหมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรหมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการตัดสินใจโดยตรง” ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการ

ตัดสินใจโดยตรง” พบว่า ผู้นำจะต้องรู้บริบทของชุมชนเป็นอย่างดี รับฟังข้อเสนอของชาวบ้านเพื่อนำข้อเสนอเหล่านั้น มาประกอบการพิจารณาของผู้นำให้เหมาะสมกับชุมชนของตน ให้ได้มากที่สุด ผู้นำควรที่จะหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเป็นผู้นำ เพื่อสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจให้แก่ผู้นำให้สามารถตัดสินใจได้เด็ดขาด ไม่ลังเล และเพื่อให้ชาวบ้านเชื่อมั่นในการตัดสินใจของผู้นำ ผู้นำต้องมีการสื่อสารกับชาวบ้านในชุมชนให้มากขึ้น เพราะจะได้รู้ว่าชาวบ้านกำลังทำอะไรอยู่และต้องการอะไร ในช่วงเวลานั้นเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้นำเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบให้สมเหตุสมผลต่อชุมชน และตรงตามความต้องการของชาวบ้านในชุมชน

3.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” พบว่า ความต้องการของชาวบ้านในหมู่บ้านมีจำนวนมาก ในขณะที่งบประมาณมีจำนวนจำกัดจึงเป็นสิ่งที่ยากจะสามารถแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่และจัดสรรทรัพยากรให้ตอบสนองความต้องการของชาวบ้านในชุมชนได้ ดังนั้น ในแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านการจัดสรรทรัพยากรนี้ก็ต้องเป็นเรื่องของงบประมาณที่จะต้องมียกงบประมาณมาให้มีสำรองเผื่อไว้ด้วย เมื่อเกิดปัญหาจะได้แก้ไขได้ทันที

3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” พบว่า การที่จะพิจารณามอบรางวัลให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับรางวัลนั้น ควรที่จะมีการร่วมพิจารณาด้วยกันหลาย ๆ ฝ่าย มากกว่าเป็นผู้นำเพียงคนเดียว เพื่อที่จะได้มีคนอื่น ๆ ยอมรับในผลที่เกิดขึ้นและยินดีกับผู้ที่ได้รับรางวัลนั้นและด้วยความที่มีผู้มีความดีความชอบจำนวนมากแต่งบประมาณมีจำนวนจำกัด ดังนั้น ควรจะมีงบประมาณที่อาจจะไม่ใช่เป็นการเพิ่มเงินเดือนเสมอไปอาจจะเป็นโบนัสที่เป็นรางวัลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ที่จะมีความเพียรที่จะทำความดีทุ่มเทในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น และควมมีรางวัลที่เป็นที่น่าสนใจให้แก่ชาวบ้านหรือชุมชนที่มีความดีความชอบเพื่อไว้เป็นแบบอย่างให้แก่คนในชุมชนและชุมชนอื่น ๆ ได้ปฏิบัติตาม และเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ชาวบ้านหรือชุมชนนั้น ๆ ได้ปฏิบัติสิ่งนั้นต่อไป และควมมีรางวัลที่มีความน่าสนใจมากขึ้น ให้ชาวบ้านได้เห็นคุณค่าต่อรางวัลที่ได้รับและมีกำลังใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

3.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านการทำแบบตัวอย่าง” ผู้นำควรมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจและความน่าเชื่อถือจากผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน นอกจากนี้ ผู้นำควรพิจารณาความประพฤติ ควรจะมีตระหนักในด้านการใช้คำพูดให้เหมาะสมกับสถานที่และสถานการณ์ และควรเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับทักษะการเป็นผู้นำและการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ผู้นำจะมีความรับผิดชอบและมีความเสียสละมีความเชื่อมั่นกล้าคิดกล้าที่จะตัดสินใจ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความเด็ดขาด จะทำภารกิจใด ๆ ด้วยเหตุและผลมีความเป็นไปได้อันจะสำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้ ผู้นำไม่ได้มีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรมากนัก ประเด็นหลักจะมีหน้าที่ในการคอยดูแล รักษาทรัพยากร และจัดสรรทรัพยากรให้แก่ชุมชนของตนเท่านั้น ผู้นำมีการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้ชาวบ้านตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและชุมชน ใช้หลักประชาธิปไตยในการทำงานและจะมีการให้รางวัลแก่ชุมชนหรือบุคคลที่มีความดีความชอบให้เป็นแบบอย่างให้แก่ชาวบ้านได้ปฏิบัติตามและเป็นขวัญกำลังใจในการทำมาตการต่อไป และ ผู้นำเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและทำตนเป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความกล้าในการตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่เร่งด่วน

2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า บางครั้งผู้นำก็ตัดสินใจได้ ไม่ตรงกับความคิดเห็นของชาวบ้านหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำให้เกิดความไม่พอใจ เนื่องจากผู้นำมีอายุที่น้อยกว่าชาวบ้านในหมู่บ้านอยู่หลายคนและขาดความเข้าใจในบางเรื่องและประสบการณ์ยังน้อยในการทำงานเป็นผู้นำ ผู้นำไม่ค่อยมีบทบาทและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรของตำบลในเขตที่ตนรับผิดชอบ เพียงแต่มีแค่หน้าที่ในการบริหารจัดการดูแลรักษาทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรรมาแล้วและเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง

3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา นายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำจะต้องรู้บริบทของชุมชนเป็นอย่างดีรับฟังข้อเสนองานของชาวบ้านเพื่อนำข้อเสนอนั้น ๆ มาประกอบการพิจารณาของผู้นำให้เหมาะสมกับชุมชนของตนให้ได้มากที่สุด ผู้นำควรจะมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจและความน่าเชื่อถือจากผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและประชาชน นอกจากนี้ ผู้นำควรพิจารณาความประพฤติ ควรระมัดระวังในด้านการใช้คำพูด ให้เหมาะสมกับสถานที่และสถานการณ์ และควรเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับทักษะการเป็นผู้นำและการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและประชาชน

การอภิปรายผล

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษานายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตัดสินใจโดยตรง กล่าวคือ ผู้นำมีความรับผิดชอบและมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล อีกทั้งสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด แต่ในขณะเดียวกันก็มีความ

ยึดหยุ่นและพร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมทั้งทุ่มเทในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ ผู้นำมีความสามารถในการตัดสินใจ การจัดการ การแก้ไขปัญหา การวางแผนการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตจริงใจต่อประชาชน โดยมีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ผู้นำจะตัดสินใจในการดำเนินการกิจต่าง ๆ ด้วยเหตุผลที่มีความเป็นไปได้และสามารถบรรลุผลตามแผนที่กำหนด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชนที่มีต่อผู้นำจากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับชุดคติ ยะภักดี, เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และยุภาพร ยุภาศ (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์แม้จะมีกรอบกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ แต่ได้เปิดโอกาสให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารเพื่อปรับตัว ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม จะเห็นได้ว่าภารกิจ (Mission) ที่ถูกต้องจะต้องกำหนดไว้ในลักษณะที่เป็นนามธรรม เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการตีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในระยะยาวได้ การบริหารเชิงกลยุทธ์จึงมีลักษณะเป็นการบริหารบนพื้นฐานของดุลยภาพ (Balance) ระหว่างกรอบทิศทางและความยืดหยุ่นในการปรับตัวการบริหารเชิงกลยุทธ์” และยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำเชิงกลยุทธ์ ของ Nahavandi, A. and Mallekzadeh, A.R. (1993) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้นำเชิงกลยุทธ์เป็นผู้ที่รับผิดชอบในการสร้างและการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทั้งหกประการขององค์การและยังมีหน้าที่ในการจูงใจให้พนักงานนำการตัดสินใจของตนลงสู่การปฏิบัติ ผู้นำเชิงกลยุทธ์จึงมีบทบาทสองด้านที่เป็นบทบาทคู่ขนานกัน (Dual Role) กล่าวคือ บทบาทแรกในฐานะเป็นผู้วางแผน ออกแบบ หรือกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ให้แก่องค์กร ส่วนบทบาทที่สองในฐานะของผู้ที่นำเอากลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ” ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการจัดสรรทรัพยากร กล่าวคือ ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรโดยตรง แต่มีหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากรและจัดสรรทรัพยากรให้แก่ชุมชนของตนภายใต้กรอบการจัดสรรทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ในส่วนที่ผู้นำมีบทบาทในการจัดสรรทรัพยากรจะมีการประชุมร่วมกับผู้ได้บังคับบัญชา และองค์การบริหารส่วนตำบลทุกเดือนเพื่อหารือและเสนอปัญหาที่พบ พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป ประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น “ด้านระบบการให้รางวัล” กล่าวคือ การมอบรางวัลแก่ชุมชนหรือบุคคลที่มีความดีความชอบเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและขวัญกำลังใจในการทำมาความดี จะพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน เช่น การร่วมกันทำความสะอาดในชุมชน การจัดสภาพแวดล้อมให้สวยงามยิ่งขึ้น เป็นต้น การมอบรางวัลแก่ผู้ได้บังคับบัญชาจะดำเนินการโดยการเสนอรายชื่อผู้ที่มีความดีความชอบให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเพื่อมอบรางวัลให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติและผลงานที่เหมาะสม จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ และศิกานต์ อิศระชัยยศ (2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “การประเมินการให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป โดยสามารถวิเคราะห์ถึงรูปแบบดังกล่าวออกมาได้ทั้งหมด 2 รูปแบบหลักคือ 1) รูปแบบการประเมินการให้รางวัลที่ยึดตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบที่เน้นการให้รางวัลตามการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะ (Function-based) ซึ่งเป็นรูปแบบที่หน่วยงานในต่างประเทศที่เป็นผู้มอบรางวัลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่างใช้ยึดเป็นหลักในการมอบรางวัล และ 2) รูปแบบการประเมินการให้รางวัลที่ยึดตามความสามารถในการบริหารจัดการตามศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการภายใต้ศักยภาพและข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นมีและพอที่จะสามารถดำเนินการเรื่องดังกล่าวภายในพื้นที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งได้ และประเด็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการทำแบบตัวอย่าง กล่าวคือ ผู้นำมีความรับผิดชอบและดำเนินตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยยึดถือคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจ อธิษฐานดี และสามารถคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจ

เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ผู้นำสามารถวางแผนและบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งมีความเข้าใจในกาเทศและแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสม คุณสมบัติเหล่านี้ของผู้นำถือเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้นำคนอื่นและประชาชน เนื่องจากคุณสมบัติดังกล่าวไม่เพียงแต่เหมาะสมสำหรับผู้นำเท่านั้น แต่ยังเป็นคุณสมบัติที่มีความจำเป็นในสถานที่ทำงานต่าง ๆ ซึ่งทุกองค์กรต้องการบุคคลที่มีคุณสมบัติเหล่านี้มาร่วมงานด้วย จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับพงษ์พัฑ วัฒนพงศ์ศิริ, กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ และภาสกร ดอกจันทร์ (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญของกำนันผู้ใหญ่บ้านในทศวรรษหน้า คือ บุคลิกภาพ เพราะบุคลิกภาพของผู้นำมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานระดับของผู้บริหารมีผลต่อลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารระดับผู้จัดการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะนิสัยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง การยอมรับความคลุมเครือและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี อาทิ มีความมั่นใจในตนเองการสร้างควมไว้วางใจ การแสดงออกอย่างเหมาะสม มีความสามารถในการปรับตัว เป็นต้น

2. ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษานายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรหมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ “ด้านการตัดสินใจโดยตรง” กล่าวคือ ผู้นำตัดสินใจดำเนินการในเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งอาจก่อให้เกิดความ ไม่พอใจ นอกจากนี้ ในบางสถานการณ์ผู้นำขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง มีความลังเลในการตัดสินใจ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อผู้นำ เนื่องจากอายุที่น้อยและขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทผู้นำ จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับชุดิเดช ยะภักดี, เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และยุภาพร ยุภาศ (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาที่เกิดจากผู้นำหรือนักการเมือง คือ ปัญหาคุณภาพและคุณสมบัติของผู้นำหรือนักการเมืองท้องถิ่นที่มีค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ นักการเมืองท้องถิ่นขาดความรู้ ความสามารถในการบริหารงานเทศบาล ในเทศบาลบางแห่งมีการเล่นพรรคเล่นพวกกันจนทำให้การบริหารงานในเทศบาลไม่เต็มประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำเชิงกลยุทธ์ ของ Nahavandi, A. (2000) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แม้ผู้นำระดับสูงจะเป็นศูนย์รวมที่มีบทบาทในการกำหนดและการดำเนินการทั้งหลายขององค์การก็ตาม แต่การใช้อำนาจและการใช้อิทธิพลของผู้นำมักจะถูกควบคุมด้วยปัจจัยบางประการทั้งภายในองค์การและจากสภาพแวดล้อมภายนอก จนทำให้การใช้สิทธิในการตัดสินใจของผู้นำในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ขององค์การลดน้อยลง ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ “ด้านการจัดสรรทรัพยากร” กล่าวคือ ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากร อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบในชุมชนคือ ประชาชนมีความต้องการที่จะใช้ทรัพยากรน้ำมากขึ้น ขณะที่ทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการได้ จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับจิรวรรณ เมธาสุทธิรัตน์ และดาวนภา เพชรจันทร์ (2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “สภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ อาทิ อากาศ แสงน้ำ ดิน ป่าไม้ ฯลฯ หรือสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ล้วนเป็นโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง โดยทั่วไปปัญหาความต้องการของประชาชนมีมากมายหลากหลาย ทรัพยากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการทั้งหมดได้จึงจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรอย่างระมัดระวัง” ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ “ด้านระบบการให้รางวัล” กล่าวคือ ในกิจกรรมจิตอาสาเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน รางวัลที่มอบให้ประชาชนและชุมชนนั้นขาดความน่าสนใจส่งผลให้ประชาชนไม่เห็นคุณค่าในรางวัลที่ได้รับ นอกจากนี้ ในส่วนของการให้รางวัลแก่ผู้ได้บังคับบัญชา ปัญหาที่พบคือในแต่ละปีมีผู้ที่มีความดีความชอบจำนวนมากแต่ผู้ที่ได้รับ

รางวัลมีเพียงบางคนเท่านั้น ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการทำแบบตัวอย่าง กล่าวคือ ผู้นำแสดงพฤติกรรมหรือใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมในบางสถานการณ์ซึ่งส่งผลให้ประชาชนหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความไม่พอใจ มีวิสัยทัศน์ที่ยังไม่ชัดเจน และมีทักษะในการสื่อสารที่ไม่ดีส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้นำกับประชาชน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา

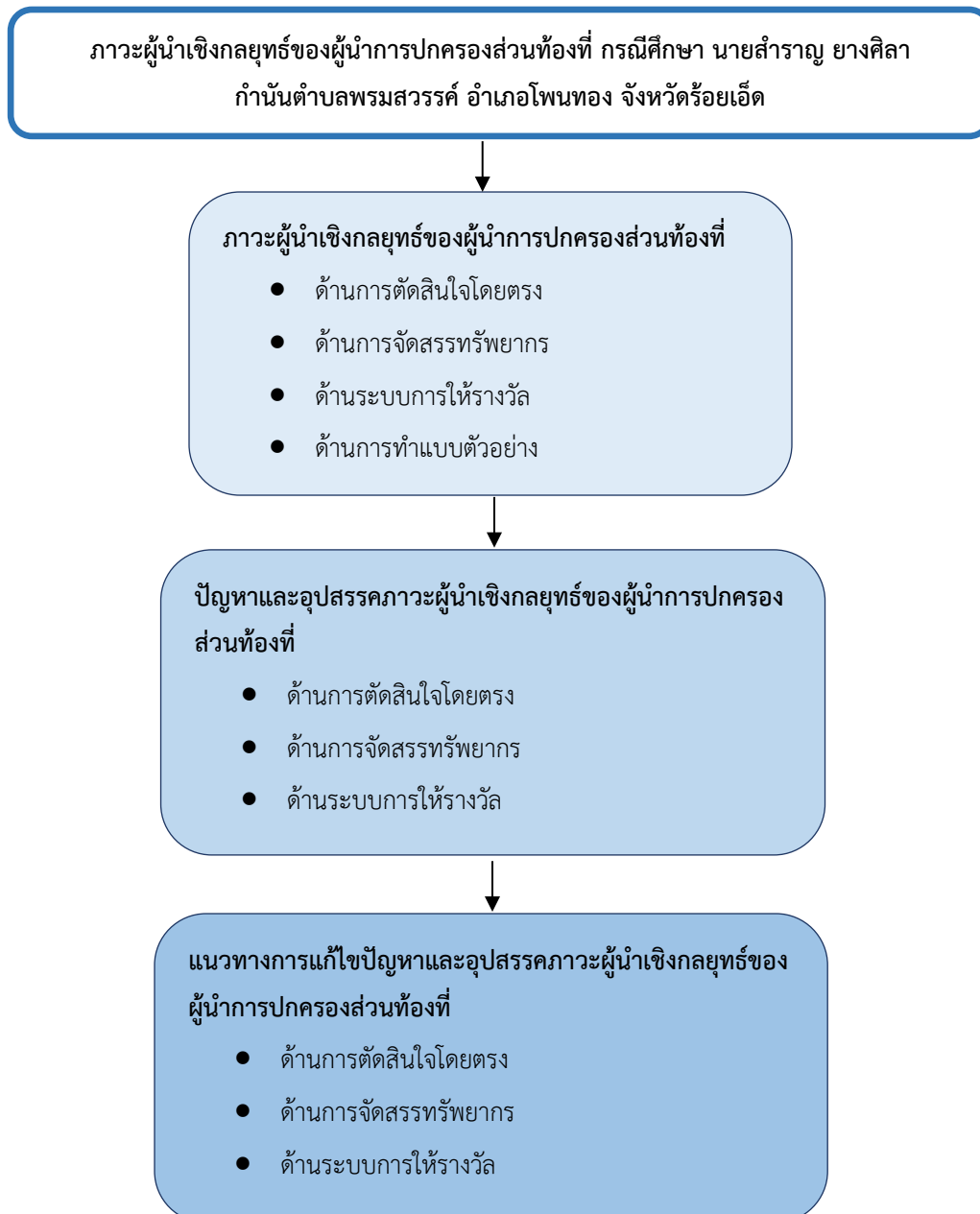
3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษานายสำราญ ยางศิลา กำนันตำบลพรหมสวรรค์ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตัดสินใจโดยตรง กล่าวคือ ผู้นำควรมีความรู้ความเข้าใจในบริบทของชุมชนอย่างลึกซึ้ง และรับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างเหมาะสม ผู้นำควรเพิ่มพูนความรู้ในด้านภาวะผู้นำ การใช้กลยุทธ์และการบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ลังเล เพื่อสร้างความไว้วางใจจากประชาชนและผู้ใต้บังคับบัญชา นอกจากนี้ ผู้นำควรส่งเสริม ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้พัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะในการตัดสินใจตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายในบทบาทหน้าที่ของตน จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับดาร์เรตัน เกื่อนันต์ และดาวรรุณ ธิวิการ (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งของผู้นำ คือ ศักยภาพ ความรู้ความเข้าใจในงานและหน้าที่ที่รับผิดชอบจนสามารถนำไปพัฒนาภาวะผู้นำในตนเองได้ และเมื่อพัฒนาตนเองได้แล้วก็ต้องสามารถพัฒนาผู้อื่นให้สามารถนำตนเองได้เช่นกัน และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของผู้นำเชิงกลยุทธ์ ของ Nahavandi, A. and Mallekzadeh, A.R. (1993) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ประการแรก ผู้นำระดับสูงจำเป็นต้องมีความเข้าใจและสามารถตีความหมายสภาวะแวดล้อมขององค์การได้ดี ประการสอง ในฐานะที่เป็นผู้ตัดสินใจหลักขององค์การ ผู้นำจำเป็นต้องมีความสามารถในการเลือกกำหนดกลยุทธ์ให้แก่องค์การได้เหมาะสม ประการที่สาม ผู้นำคือบุคคลสำคัญที่มีบทบาทการเป็นผู้ทำให้กลยุทธ์ที่กำหนดสามารถลงสู่การปฏิบัติได้ โดยการสร้างและกระตุ้นให้มีการปรับปรุงวัฒนธรรมโครงสร้าง คัดเลือกจัดวางผู้นำและผู้บริหารระดับต่าง ๆ ใหม่ให้เหมาะสมทั่วทั้งองค์การ ประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดสรรทรัพยากร กล่าวคือ ผู้นำควรเสนอปัญหาที่ประชาชนมีความต้องการใช้ทรัพยากรน้ำเพิ่มขึ้นแก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาจัดสรรทรัพยากรน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เนื่องจากทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ในช่วงฤดูแล้งไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในชุมชน จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับจิรวรรณ เมธาสุทธิรัตน์ และดาวนภา เพชรจันทร์ (2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารท้องถิ่นเพื่อให้สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ในแต่ละท้องถิ่นมีทรัพยากรอยู่มากมายที่ไม่ได้นำมาใช้หรือไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ วัตถุประสงค์แรกของการบริหารท้องถิ่นคือ การจัดหาทรัพยากรมาใช้ ได้แก่ การจัดหารายได้ที่เป็นตัวเงิน ซึ่งอาจมาจากการเรียกเก็บภาษีค่าธรรมเนียมค่าปรับต่าง ๆ ตลอดจน การพาณิชย์ของท้องถิ่น และการจัดหาทรัพย์สินอื่น ๆ ประเด็นแนวทางการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นด้านระบบการให้รางวัล กล่าวคือ ผู้นำควรมีการวางแผน และประสานงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาในการกำหนดรางวัลให้มีความเหมาะสมแก่ประชาชนหรือชุมชนที่มีความดีความชอบเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงคุณค่าของรางวัล สามารถใช้เป็นต้นแบบในการปฏิบัติตนที่ดี รวมทั้งเป็นแรงจูงใจให้แก่ประชาชนในชุมชนและชุมชนอื่น ๆ ให้ดำเนินการในแนวทางเดียวกัน ในกรณีของการมอบรางวัลให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำมีหน้าที่ให้ข้อมูล

และเสนอรายชื่อผู้ที่มีผลงานดีและประพฤติดีแก่ผู้มีอำนาจพิจารณามอบรางวัล การพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการมอบรางวัล เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณ จากการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับคุสวัสต์ ชีวาล และศีกานต์ อีสสระชัยยศ (2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ควรยึดหลักความสามารถทั่วไปของท้องถิ่นหรือหลักความสามารถของท้องถิ่นเป็นที่ตั้งสำคัญด้วยเช่นกัน เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งและบางพื้นที่มีหลักความสามารถทั่วไปหรือหลักความสามารถของท้องถิ่นที่แตกต่าง กัน โดยใช้รูปแบบรางวัลลักษณะแบ่งตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นตัวช่วยสนับสนุนและจูงใจให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะในแต่ละด้าน และสอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการจัดสรรทรัพยากร และการควบคุมด้วยระบบการให้ รางวัล ส่วน Schein, E.H. (1985) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการให้รางวัลตอบแทนความดีความชอบไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็น ทางการก็ตาม เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญที่ทรงพลังต่อผลกระทบด้านวัฒนธรรมองค์การและต่อพฤติกรรมของสมาชิก องค์การ ควรใช้การให้รางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นการเพิ่มขีดความสามารถและ ศักยภาพให้แก่องค์กรแทน และประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้นำการปกครองส่วน ท้องที่ด้านการทำแบบตัวอย่าง กล่าวคือ ผู้นำควรจะมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจและความ น่าเชื่อถือจากผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน นอกจากนี้ ผู้นำควรระมัดระวังและพิจารณาความประพฤติ รวมถึงการใช้คำพูดให้ เหมาะสมกับสถานที่และสถานการณ์ ควรเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับทักษะการเป็นผู้นำ และการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน จากการศึกษาวิจัยนี้ สอดคล้องกับดาร์เร็นท์ เกื่อนันต์ และดาวรรุวรรณ ถวิลการ (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้นำอาจกระทำตนให้ดูเป็นแบบอย่างโดยการ แสดงออกถึงการมีความรู้ความสามารถ และทักษะสำคัญในการบริหารงานมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความฉลาดทางอารมณ์ ส่งเสริมให้บุคลากรได้นำไปเป็นแบบอย่างในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อบุคลากรในองค์กร โดยใช้ความรู้ ทักษะในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการเชิงบวก และส่งเสริมให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีการสนับสนุนให้ผู้ตามได้รับการ เสริมแรงและได้รับรางวัลด้วยความเป็นธรรม เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยให้ผลตอบแทนแก่บุคลากรตามผล ของงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบที่สามารถจำแนกเป็นแผนภาพ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้ประกอบการส่วนท้องถิ่น (คณะผู้วิจัย, 2568)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและเข้าใจในการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชน
- 1.2 ผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่คนในชุมชนและผู้ใต้บังคับบัญชา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำมากขึ้น เช่น ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งมาแล้วประสบการณ์ในการบริหารระดับการศึกษาของผู้นำ
- 2.2 ควรศึกษาผู้นำการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารจัดการตำบลพรมสวรรค์ อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

เอกสารอ้างอิง

- จิรวัดณ์ เมธาสุทธิรัตน์ และดาวานา เพชรจันทร์. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของนายกเทศมนตรีนครยะลา*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLGISRRU/article/view/248672/170074>
- ชุดิเดช ยะภักดี, เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และยุภาพร ยูภาส. (2565). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 2(6), 593-610.
- ดารารัตน์ เกื้ออนันต์ และดาวรรุวรรณ ถวิลการ. (2567). ข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างภาวะผู้นำเหนือผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคกลาง. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก <https://ojs.mbu.ac.th/index.php/RJGE/article/view/2510/1604>
- พงษ์พัฑฒ วัฒนพงศ์ศิริ, กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ และภาสกร ดอกจันทร์. (2567). *ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในทศวรรษหน้า*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/268256>
- พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต (มาตรไพจิตร). (2561). *กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำตามหลักพุทธบริหารการศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคกลาง*. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2556). *ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2556). *ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ทริบเพิ้ล กรุ๊ป.
- มลธิดา อุบลรัตน์. (2566). การวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพ. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหาร*, 6(2), A102.
- ศุภสวัสดิ์ ชัยวาลย์ และศีกานต์ อิสสระชัยยศ. (2562). การประเมินการให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : รูปแบบการให้รางวัล และข้อเสนอการปรับใช้ในประเทศไทย. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 17(1), 75 - 99.

Nahavandi, A. (2000). *The art and science of leadership*. (2nded.) Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Nahavandi, A and Mallekzadeh, A.R. (1993). Leader style in strategy and organizational performance : A integrative framework. *Journal of Management Studies*, 30(3), 405 - 425.

Schein, E.H. (1985). *Organizational culture and leadership*. San Francisco: Jossey - Bass.

Stogdill, R. W. (1974). *Handbook of Leadership : A Survey of Theory and Research*. New York: The Free Press.